

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **J. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
se sídlem Francouzská 98, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
se sídlem Palackého náměstí 375, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 4. 12. 2023 č. j. MZDR 32741/2023-2/PRO

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 4. 12. 2023 č. j. MZDR 32741/2023-2/PRO se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Lukáše Hojdna.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správními orgány

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí specifikovaného v záhlaví rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr zdravotnictví zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí ministerstva zdravotnictví ze dne 9. 10. 2023, č.j. MZDR 18000/2023-6/PRO (dále jen „rozhodnutí ministerstva“). Rozhodnutím ministerstva byla zamítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžité částky za protiprávně provedenou sterilizaci (dále jen „žádost“) podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové

peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 297/2021 Sb.“).

2. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně podala žádost dne 13. 6. 2023. Uvedla v ní, že k její sterilizaci došlo dne 7. 6. 1979 ve Fakultní nemocnici Plzeň (dále jen „FN Plzeň“), kam se dostavila z důvodu porodu své dcery. V rámci porodu jí byla provedena i sterilizace, o níž nežádala a nedala k ní dobrovolný souhlas. Lékař na ni naléhal, aby podepsala žádost. Zda tak učinila, si nepamatuje, v době porodu jí bylo 22 let. Žalobkyni nebyla poskytnuta dostatečná doba k promyšlení, zda si přeje sterilizaci podstoupit. Zdravotnická dokumentace byla v roce 2020 skartována.
3. Ministerstvo zdravotnictví se písemností ze dne 14. 6. 2023 pokusilo od FN Plzeň vyžádat kopii zdravotnické dokumentace žalobkyně týkající se její sterilizace, v odpovědi mu však bylo sděleno, že byla skartována. Žalobkyně byla následně dne 28. 6. 2023 vyrozuměna o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a současně byla poučena, že je potřeba navrhnout další důkazy, a to zejména k prokázání tvrzení o neudělení souhlasu. Žalobkyně následně předložila jako důkaz zápis z porodní knihy z řádku č. 387 a zápis z operační knihy z řádku č. 388.
4. Rozhodnutím ministerstva byla žádost žalobkyně zamítnuta s odůvodněním, že nárok nebyl ve správním řízení prokázán a ze shromážděných podkladů nevyplynula protiprávnost provedené sterilizace. Proti rozhodnutí ministerstva podala žalobkyně rozklad, který byl zamítnut napadeným rozhodnutím.
5. Ministr zdravotnictví v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na relevantní právní úpravu a shrnul rozkladové námitky žalobkyně, k nimž se poté vyjádřil. Žalobkyně podle něj neprokázala, že sterilizace byla provedena v rozporu se zákonem. Důkazní břemeno tížilo žalobkyni a ministerstvo zdravotnictví není oprávněno za ni konkretizovat důkazní návrhy. Řízení o žádosti je správním řízením se standardním rozložením důkazního břemene. Zákon č. 297/2021 Sb., ulehčuje situaci žadatelů v tom, že požaduje pouze označení listin a důkazních prostředků. Zdravotnická dokumentace byla skartována a ministerstvo zdravotnictví v souladu s judikaturou učinilo další kroky ke zjištění skutkového stavu a poučilo žalobkyni o právu navrhnout další důkazy, přičemž toto poučení byl podrobné a dostatečné. Ministerstvo zdravotnictví žalobkyni současně vyzvalo k doložení tvrzení o okolnostech protiprávnosti sterilizace a poskytlo ji přiměřenou lhůtu. Žalobkyně doplnila pouze shora uvedené záznamy, které prokazují toliko provedení sterilizace, nemohou však prokázat její protiprávnost. Tvrzení o protiprávnosti zákroku tedy nebylo prokázáno a žalobkyně nenavrhla ani žádné další důkazy k jeho prokázání.
6. Ministerstvo zdravotnictví není dle ministra zdravotnictví určeno k tomu, aby za žadatele domýšlelo zdroje informací a důkazů. Podrobné poučení zásadu zohledňovat osobní poměry dotčené osoby naplnilo. To, že v minulosti docházelo k protiprávním sterilizacím, nemůže být důkazním prostředkem v jednotlivém případě. Ministr zdravotnictví označil za nepřiléhavý odkaz žalobkyně na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č.j. 15 Ad 4/2023-35. V nyní projednávané věci je skutkový stav odlišný, protože ke sterilizaci nedošlo v době porodní, ale ve dni následujícím po porodu. I kdyby k ní však došlo v den porodu, neprokazuje to její protiprávnost. O její nezákonnosti nelze usuzovat ani z faktu, že žalobkyni bylo v době sterilizace jen 22 let.
7. Ministr zdravotnictví uzavřel, že žalobkyně neprokázala protiprávnost provedené sterilizace a konstatoval, že ministerstvo zdravotnictví postupovalo v souladu se zákonem.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

II. Obsah žaloby

8. Žalobkyně v žalobě namítla, že o provedení sterilizace nežádala a neudělila k ní souhlas. Zárok podstoupila den po porodu a nebyl jí poskytnut dostatečný čas, aby si mohla věc promyslet a poradit se s manželem. Před zákrokem také nebylo provedeno předoperační vyšetření, jehož absence je podstatným nedostatkem provedení uvedeného zákroku s ohledem na riziko trombózy a poporodních komplikací. Zárok mohl současně zkomplikovat šestinedělí. Žalobkyně jej přitom podstoupila pouze na základě naléhání zaměstnanců FN Plzeň. O povaze, důsledcích, alternativách a rizicích zákroku nebyla poučena, pouze jí byly bezprostředně před porodem předloženy „nějaké“ dokumenty, kterým nerozuměla a nedostala čas na jejich prostudování. Zdravotnická dokumentace již byla skartována. Žalobkyně však doložila provedení sterilizace záznamem v porodní a operační knize. Tvrzení uvedené v rozhodnutí ministerstva zdravotnictví, že zárok nebyl prokázán, je tedy nepravdivé. Žalovaný se s ním však ztotožnil, aniž by jej kriticky zhodnotil.
9. Žalobkyně doložila protiprávnost sterilizace všemi dostupnými prostředky. Ke skartaci zdravotnické dokumentace došlo výlučně z vůle zdravotnického zařízení a nelze ji klást k tíži žalobkyně. Obrácení důkazního břemene je institutem soukromoprávních medicínských sporů, který by měl být aplikován i v nyní posuzované věci, kdy žalobkyně nemůže kvůli skartování zdravotnické dokumentace protiprávnost sterilizace jinak doložit. Správní orgány neučinily žádné vstřícné kroky, aby provedení sterilizace a její protiprávnost ověřily. Ministr zdravotnictví nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a ponechal důkazní břemeno na žalobkyni, aniž by jakkoliv aktivně postupoval.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby. Prokázáno bylo pouze to, že žalobkyni byla den po porodu provedena sterilizace. I přes rozsáhlé poučení žalobkyně nedoložila ani nenavrhla důkazy k prokázání její protiprávnosti. Neprokázala ani své tvrzení o časové tísní. Žádost o provedení sterilizace mohla být sepsána i měsíce předem a zárok mohl být proveden až po porodu. Samotné provedení sterilizace den po porodu o její protiprávnosti nevypovídá a žalobkyně nepředložila ani nenavrhla důkazy prokazující okolnosti zákroku. I kdyby nebylo provedeno předoperační vyšetření, což žalobkyně netvrdila, nemělo by to vliv na svobodu a prostotu omylu žalobkyně sterilizaci podstoupit. V žádosti žalobkyně tvrdila, že sterilizace byla provedena v rámci porodu, v žalobě však tvrdí, že byla provedena až den po porodu. Je také s podivem, že si po tolika letech vzpomněla, že ji nebylo provedeno předoperační vyšetření, ale nepamatuje si, zda byla sterilizace provedena současně s porodem, nebo až poté. V žalobě navíc žalobkyně uvedla nesprávné datum sterilizace, k níž dle operační knihy došlo až 8. 6. 1979, tedy nikoliv 7. 6. 1979.
11. K tvrzení, že sterilizaci podstoupila v důsledku naléhání personálu FN Plzeň a že nebyla poučena o povaze a rizicích zákroku, žalobkyně navrhla žádné důkazy, ač byla obsáhle poučena. Neposkytla přitom ani žádné indicie k tomu, aby správní orgány mohly důkazní prostředky vyžádat. Ministr zdravotnictví nezpochybnil provedení sterilizace, ale to, že byla provedena v rozporu se zákonem. K prokázání její protiprávnosti žalobkyně nenavrhla žádný důkaz. Argument obráceným důkazním břemenem žalobkyně ve správním řízení nevznísl.
12. V posuzované věci jde o řízení o žádosti, a je tedy nutné zohledňovat požadavek vyšší procesní aktivity žadatele, který nese břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Žalobkyně ani

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

po poučení žádné důkazy nenavrhla (nepředložila ani neoznačila), ač tak učinit měla a mohla. Postup žalovaného je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 8. 8. 2018, č.j. 10 Azs 86/2018-64). Žalobkyně označila pouze FN Plzeň, kde byl zákrok proveden. Žalovaný FN Plzeň oslovil, zdravotnická dokumentace však byla skartována, o čemž byla žalobkyně žalovaným informována. Měla tedy označit případné další důkazy. Doložila však pouze záznamy z porodní a operační knihy, které protiprávnost sterilizace neprokazují. V řízení dle zákona č. 297/2021 Sb., přitom žalovaný zjišťuje toliko to, zda nejsou důvodné pochybnosti o tom, zda žadatelka existenci nároku prokázala. To se žalobkyni nepodařilo, ač jí ze sdělení žalovaného muselo být zřejmé, že podklady pro vydání rozhodnutí o protiprávnosti sterilizace nesvědčí.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
15. Podle § 2 zákona č. 297/2021 Sb., je oprávněnou osobou fyzická osoba, která se podrobila v období od 1. července 1966 do 31. března 2012 ve zdravotnickém zařízení na území, které je součástí území České republiky, sterilizaci v rozporu s právem.
16. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb., sterilizací v rozporu s právem se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní výkon zabráňující plodnosti, k jehož provedení oprávněná osoba neudělila souhlas, nebo souhlas udělila při takovém porušení právních předpisů upravujících v rozhodném období provedení zdravotního výkonu zabráňujícího plodnosti anebo za takových okolností, jež vylučují nebo vážně narušují svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu.
17. Podle § 3 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb., porušením právních předpisů a okolnostmi podle odstavce 1 se rozumí zejména působení na oprávněnou osobu v podobě jakéhokoli nátlaku, donucení či přesvědčování, aby se zdravotnímu výkonu zabráňujícím plodnosti podrobila, jakož i skutečnost, že oprávněná osoba nebyla srozumitelným způsobem a v dostatečném rozsahu informována o svém zdravotním stavu a o účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaného zdravotního výkonu a o jiných možnostech řešení zdravotního stavu, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích.
18. Podle § 23 odst. 1 věty první zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu příslušného zdravotnického povolání informuje pacienta (...) o účelu a povaze poskytované zdravotní péče a každého vyšetřovacího nebo léčebného výkonu, jakož i o jeho důsledcích, alternativách a rizicích.
19. Podle § 27 zákona o péči o zdraví lidu sterilizace se smí provést jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví.
20. Konkrétní podmínky pro provedení sterilizace obsahovala v rozhodné době směrnice Ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 1/1972, o provádění sterilizace (dále jen „směrnice“). Dle § 11 věty druhé této směrnice před zákonem podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s

provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní.

21. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Soud předně považuje za nezbytné připomenout smysl a cíl právní úpravy odškodňování za protiprávní sterilizace dle zákona č. 297/2021 Sb. Přijetí právní úpravy umožňující uplatnit nárok na odškodnění za nezákonně provedenou sterilizaci je důsledkem selhání státu, který v minulosti nebyl schopen ochránit ženy před situacemi, v nichž musely čelit nátlaku na svobodu svého rozhodování stran (ne)provedení sterilizace. Zákon č. 297/2021 Sb., tak představuje normotvorné vyrovnání se státu s jeho předchozími pochybeními, která vedla k razantnímu zásahu do základních práv žen, u kterých byla provedena sterilizace bez informovaného souhlasu. Prostředek nápravy státu se však nenaplní pouze zákonnou kodifikací, nýbrž i samotnou aplikací na jednotlivé případy příslušnými správními orgány. Požadavek na efektivní prostředek nápravy by přitom nebyl naplněn, pokud by žalovaný správní orgán formalisticky lpěl na prokázání nelegality dotyčné sterilizace. Správní orgány musí v těchto případech ve větší míře aplikovat zásadu vstřícnosti a řádného poučení účastníků správního řízení (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2023, č. j. 8 Ad 6/2023-33).
23. K přiznání peněžité částky dle zákona č. 297/2021 Sb., musí v zásadě dojít při naplnění čtyř předpokladů, jimiž jsou:
 1. podání žádosti do 3 let od účinnosti zákona č. 297/2021 Sb.;
 2. žadatelka byla podrobena sterilizaci;
 3. ke sterilizaci došlo v rozhodném období (od 1. 7. 1966 do 31. 3. 2012);
 4. sterilizace byla provedena v rozporu s právem.
24. Žádost žalobkyně byla přitom zamítnuta s odůvodněním, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno (nepředložila ani nenavrhla důkazy) ve vztahu k tvrzení, že sterilizace byla provedena v rozporu s právem. Naplnění prvních tří kritérií žalovaný nijak nezpochybnil.
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2024, č. j. 9 As 61/2023-65 k otázce rozložení důkazního břemene v obdobných případech konstatoval, že „(z)atímco naplnění prvního předpokladu bude jednoznačně určitelné z podané žádosti, v případě ostatních tří předpokladů může být jejich ověření nesnadné. Primárním důkazem, jenž může dané okolnosti postavit najisto, je jistě zdravotnická dokumentace žadatelky o jednorázovou peněžní dávku. Ta však může být vzhledem ke značnému časovému odstupu od tvrzeného provedení sterilizace již skartována, jako je tomu ostatně i v nyní projednávané věci, případně rovněž různé kvality a vypovídací hodnoty. Další dokumenty, které by mohly o provedení sterilizace vypovídat, pak nemusí vůbec existovat, případně mohou být jen velice obtížně dohledatelné. Stejně tak v úvahu připadající svědci z okruhu zdravotního personálu si již nemusí okolnosti provedení sterilizace z důvodu časového odstupu pamatovat. Svědci z úzkého rodinného okolí, kterým se oběť v minulosti mohla svěřit, konečně nemusí být s ohledem na jejich vztah s žadatelkou a ze své podstaty pouze zprostředkovanost jimi podávaných informací považováni za důvěryhodné. Důsledkem je, že v případě neexistence zdravotní dokumentace se žadatelka pro prokázání svého nároku typicky ocitne v důkazní nouzi, a to i po řádně poskytnutém poučení a snaze veškeré dostupné dokumenty skutečně získat.“
26. Totožná je i situace žalobkyně v nyní posuzovaném případě, protože i její zdravotnická dokumentace již byla skartována. Nejvyšší správní soud ve vztahu k takové situaci dovodil,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

že „nelze po žadatelkách požadovat, aby samy vždy nade vší pochybnost prokázaly naplnění všech výše vymezených předpokladů pro přiznání peněžité částky podle zákona č. 297/2021 Sb. Naopak postačí, pokud žadatelka o peněžitou dávku předestře na první pohled plausibilní tvrzení, že v rozhodném období podstoupila sterilizaci v rozporu s právem. To nicméně pochopitelně neznamená, že se může jednat o jakékoliv, ničím nepodložené tvrzení. Musí jít o tvrzení hájitelné, které bude podpořeno indiciemi, které ve svém souhrnu nepřipouštějí jiné racionální vysvětlení situace či chování jednotlivých účastníků, než že k protiprávní sterilizaci žadatelky pravděpodobně došlo tak, jak žadatelka tvrdí. Pokud tedy zdravotní dokumentace nebude existovat, případně bude zjevně nedůvěryhodná, avšak žadatelka předestře plausibilní tvrzení, pro které budou skutečně svědčit zjištěné indicie, musí správní orgány považovat předpoklady pro přiznání peněžité částky dle zákona č. 297/2021 Sb. za naplněné, ledaže samy prokáží, že ke skutečností žadatelkou tvrzeným dojít nemohlo.“

27. Žalobkyně přitom již v žádosti uvedla, že se do FN Plzeň dostavila z důvodu porodu dcery. V rámci porodu jí byla provedena sterilizace, o kterou nežádala a nedala k ní dobrovolný souhlas. V době porodu na žalobkyni dle jejích tvrzení lékař MUDr. R. slovně naléhal, aby podepsala připravenou žádost o sterilizaci. To, jestli ji nakonec podepsala, si žalobkyně nepamatuje. Tato žádost ani informovaný souhlas žalobkyně ve smyslu § 27 zákona o péči o zdraví lidu součástí správního spisu nebyly. V žádosti uvedené tvrzení však lze dle názoru soudu považovat za plausibilní tvrzení ve smyslu shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu.
28. Je pravdou, že žalobkyně v posuzované věci kromě již zmiňovaného plausibilního tvrzení a záznamů z porodní a operační knihy žádné další důkazy nepředložila ani nenavrhlá. To však i s ohledem na shora citovanou judikaturu k zamítnutí její žádosti nepostačuje. Řízení o žádosti o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem je svou povahou řízením o žádosti ve smyslu § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a je tedy ovládáno zásadou dispozitivní, která předpokládá jistou aktivní účast žadatele, tím však není vyloučena zásada materiální pravdy, která je jednou z vůdčích zásad, na nichž je správní řízení postaveno. Skutečnost, že žalobkyně byla v souladu s § 52 správního řádu povinna označit důkazy na podporu svého tvrzení, tak nevylučuje povinnost správního orgánu zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodně pochybnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 3 Ads 91/2013-47 a ze dne 18. 3. 2015, č. j. 3 Ads 112/2014-31). V souladu se zásadou materiální pravdy je povinností správního orgánu z vlastní iniciativy a vlastními prostředky objasňovat sporné, pochybné nebo zpochybněné skutečnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 6 A 114/2000-36).
29. Uzavřel-li žalovaný na základě zjištění o neexistenci zdravotní dokumentace, že pro provedení sterilizace u žalobkyně byly splněny všechny zákonné podmínky, nemá tento závěr oporu ve spisovém materiálu, ze kterého při svém hodnocení vycházel. Jako důkazní prostředky způsobilé k prokázání skutkového stavu se jeví zejména výsledky zúčastněných osob. Tyto důkazní prostředky sice mohla v průběhu správního řízení žalobkyně navrhnout; jak ovšem bylo výše uvedeno, pokud se tak nestalo, žalovaný nemůže rezignovat na zjištění skutkového stavu, který je v projednávaném případě zjevně neúplný, a rozhodnout o žádosti v rozporu se zásadou materiální pravdy. Povinnosti zjistit skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí žalovaného nezbavuje ani to, že provedl poučení žalobkyně o možných důkazních návrzích. Žalovaný v napadeném rozhodnutí de facto zcela ignoroval skutečnost zdůrazněnou ve shora citované judikatuře Nejvyššího správního

soudu, že žalobkyně se s ohledem na skartaci zdravotnické dokumentace nutně ocitla v důkazní nouzi, a bylo tak s ohledem na existenci jejího plausibilního tvrzení na žalovaném, aby prokázal, že k jí tvrzeným skutečnostem dojít nemohlo.

30. Pouze pokud by žalovaný v dalším řízení po doplnění dokazování a objasnění skutkového stavu zjistil, že žalobkyně byla skutečně o povaze a důsledcích zákroku dostatečně poučena takovým způsobem, že nemohlo být pochyb o svobodě a prostotě omylu jejího projevu vůle, bylo by možno uzavřít, že výše uvedená nezákonnost spočívající v absenci písemného poučení o nezvratnosti zákroku nezakládá takové porušení právních předpisů, které by dle § 3 zákona č. 297/2021 Sb., odůvodňovalo vyhovění žádosti žalobkyně o poskytnutí kompenzace. Za současné situace však správní spis oporu pro tento závěr neposkytuje. Naopak, ze zdravotní dokumentace, tak jak z ní dosud vycházel žalovaný, vyplývá, že zákonné podmínky pro provedení sterilizace u žalobkyně splněny nebyly.
31. Na základě shora uvedených skutečností shledal soud žalobu důvodnou, a napadené rozhodnutí proto podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozsudkem bez jednání zrušil. Nepřistoupil přitom rovnou i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.) a ponechal na úvaze žalovaného, zda bude možné vytýkané nedostatky napravit v rámci rozkladového řízení. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud zároveň rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný shora vyjádřeným právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
32. Vzhledem k tomu, že soud zrušil napadené rozhodnutí pro vadu spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ pro rozhodnutí, nemá oporu ve spisovém materiálu, rozhodl o věci samé bez nařízení ústního jednání, jak umožňuje § 76 odst. 1 s. ř. s.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Toto soudní řízení je osvobozeno od soudního poplatku [§ 11 odst. 1 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], úspěšné žalobkyni tak náleží pouze náhrada nákladů vynaložených na právní zastoupení, které spočívají v odměně za dva úkony právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], tj. za převzetí zastoupení a sepsání žaloby v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále v náhradě hotových výdajů za dva úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení zvyšuje o hodnotu příslušné sazby daně (1 428 Kč). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce advokáta Mgr. Lukáše Hojda částku 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. října 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu